

som varer et Aar, saa er hverken Kongen eller Rigsdagen bunden ved denne Lov længere end et Aar; og at man den Gang, man vedtog Loven for et Aar, laante Reglerne fra Loven af 24. Februar 1858, har jo intet at sige. Selvfølgelig skulde man have Regler, naar man overhovedet vilde have Udbetalinger i dette Aar, saaledes som vi jo vare enige om. At man fastsatte disse Regler for dette Aar, giver ikke denne Foranstaltning nogen mere bindende Karakter.

Den højtærede Minister mener, at vi ikke mere komme bort derfra. Ja, det kunne vi jo tale om: vi ere frit stillede. Jo mere Imødekommen der er fra Regeringens Side, desmere vil der formodentlig være fra Rigsdagens Side, og hvis Regeringen kommer, som vi ønske det, med en Lov, der grundig og for Tiderne, ikke for Øjeblikket, ordner denne og de dermed beslægtede Sager, saa vil jeg antage, at der vil være megen Villighed til at imødekomme Ønsker med Hensyn til Summerne i det foreliggende Forslag. Men Ministeren foretrækker at sige, at de Sager slet ikke have med hinanden at gøre. Men det er jo atter et ganske løst Postulat; de Sager have grumme meget med hinanden at gøre. Realpolitisk have Sagerne med hinanden at gøre. Selv om de ikke i Indholdet havde med hinanden at gøre, hvad de for øvrigt have, maa de have med hinanden at gøre, naar Rigsdagen mener, at Gennemførelsen af den ene Sag fornuftigvis maa bero paa Gennemførelsen af den anden.

Dette vedrører ogsaa en Ytring, som den ærede Ordfører brugte, idet han sagde: Hvorfor vil Udsigten til at faa en endelig omfattende Løsning være større, naar vi ikke vedtage Loven nu? Ja, Svaret ligger ganske tydeligt for; den ærede Ordfører nævnte jo selv, at vi i 1866 ønskede en endelig Ordning. Vi vedtog den Gang Loven for det foreliggende Tilfælde. Og hvad blev saa Virkningen? Den endelige Ordning udeblev. Man kan virkelig sige: Sporene skræmme. Vi skulle ikke følge de Spor mere; vi skulle sige, at det foreliggende Tilfælde er den gyldige Anledning til at faa en endelig og alle beslægtede Tilfælde omfattende Lov.

Hvad det Forslag angaar, som den

højtærede Minister nu gav en noget nærmere Antydning af, vil jeg sige, at denne nærmere Udførelse gjorde ikke Forslaget mere tiltrækkende for mig. Hvad vor Stilling i Udvalget angaar, vil jeg, siden ogsaa den højtærede Minister fremdrog Punkter af Udvalgets Forhandling, sige, at det, at vi ikke vilde tage Standpunkt til hans Antydninger, er ikke ganske rigtigt. Sagen er den, at vi hævdede det meget rigtige og korrekte Standpunkt, at et Udvalg, og da navnlig Oppositionen deri, skal bede om at faa et Lovforslag, inden det tilkendegiver sin Mening. Det skal ikke give sine Meninger ud paa Antydninger af, hvad der kan komme i et Forslag. Det er en fuldstændig korrekt Stilling, og det er den Stilling, vi indtog.

Hvad det Forslag angaar, som den højtærede Minister stillede i Udsigt, er det mig tilfredsstillende at høre for det første, at Ministeren bestemt lovede, at han vilde komme med det. Men det er mig ogsaa en Tilfredsstillelse at høre, at Ministeren deri vil optage Bestemmelser, der ordne Forholdet definitivt angaaende Spørgsmaalet om Pensioner for Apanagehoffer. Derimod udelod den højtærede Minister ganske Spørgsmaalet om Apanager. Jeg kunde ønske, at den højtærede Minister vilde optage dette. Ministeren stillede sig tvivlende til Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Forslaget vilde blive optaget Regler for Udstyr til Prinsesser. Begge disse Mangler vilde jeg meget ønske maatte blive afhjulpne.

Men jeg gentager, at vi fra vort Partis Side ikke i mindste Maade ere intransigente, men tværtimod særdeles imødekommende. Vi sige, vi ere villige til at lade den 1-aarige Tilstand være 1 Aar til, og lad os saa faa en permanent og alle de herhen hørende Forhold omfattende Lov, men naar vi ikke kunne faa den, kunne vi ikke følge Ministeren.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg forstod den sidste ærede Taler saaledes, at der i den Lov, som jeg skal forelægge, skal gives Regler ikke blot med Hensyn til Pensioneringen af Hofbetjente, men ogsaa gives Regler for, hvorledes der skal gives Apanager til Prinsor og Prinsesser af det kongelige Hus, og hvorledes